

KRALLARIN YÜRÜYÜŞÜ

FELSEFE YÜZÜĞÜ 2. KİTAP

MORGAN RICE

Morgan Rice
Kralların Yürüyüşü
Серия «Felsefe Yüzüğü», книга 2

Аннотация

FELSEFE YÜZÜ?Ü ani bir ba?ar? için her ?eye sahip: entrika, kar?? entrika, gizem, yi?it ?övalyeler, k?r?k kalpler ile dolu çiçekli a?klar, aldatma ve ihanet. Sizi saatlerce e?lendirecek ve her ya?taki okuyucuyu memnun edecek. Tüm fantezi okurlar?n? n kütüphanesinde bulunmas?n? tavsiye etti?imiz bir kitap. --Books and Movie Reviews, Roberto Mattos. KRALLARIN YÜRÜYÜ?Ü bizi, Thorun insanl??a yapt??? destans? yolculu?unda bir ad?m daha ileri götürüyor. Bir sava?ç? olmaya giden yolda, kim oldu?u, hangi güçlere sahip oldu?u konusunda daha çok ?eyi fark etmeye ba?l?yor. Zindandan kaç???n?n ard?ndan Thor, Kral MaGile yap?lan ba?ka bir suikast giri?imini ö?renip deh?ete dü?üyor. Kral öldü?ünde krall? k bir çalkant?ya dü?üyor. Taht için herkes rekabet ederken, Kral?n Meclisi aile dramlar?, güç mücadeleleri, ihtiraslar, k?skançl?klar, ? iddet ve ihanetle her zamankinden daha da me?gul durumda. Çocuklar aras?ndan bir veliaht seçilmek zorunda. Böylece kadim Hanedan K? l?c? yeni biri taraf?ndan ta??nma ?ans? bulabilir. Fakat bütün bunlar alt üst olabilir: suikast silah? bulundu ve suikastç?n?n bulunmas? yakla??rken ilmik s?k?la??yor. Ayn? anda MacGiller, Yüzük içinden yeni bir sald?r? yapmak üzere olan McCloudlar?n tehdidiyle kar??

kar??ya kal?yor. Thor, Gwendolynun a?k?n? yeniden kazanmak için sava??yor; fakat zaman yetmeyebilir. E?yas?n? toplamas? ve silah arkada?lar?yla birlikte Yüzer için haz?rlanmas? söylendi; tüm Lejyon üyelerinin hayatta kalmas? gereken yüz zorlu gün. Lejyon, insanl??a öncülük etmek için, Yüzü?ün korumas? olmadan Kanyonu geçmek ve Yabana girmek, Tartuvian Denzinde ejderhalar taraf?ndan gözlendi? i söylenen Sisler Adas?na gitmek zorunda.

Содержание

Birinci Bölüm	14
İkinci Bölüm	20
Üçüncü Bölüm	29
Dördüncü bölüm	36
Beşinci Bölüm	44
Altıncı Bölüm	53
Конец ознакомительного фрагмента.	60

Kralların Yürüyüşü

(FELSEFE YÜZÜĞÜ 2. KİTABI)

morgan rice

Morgan Rice Hakkında

Morgan Rice, 11 kitaplık (ve hala devam eden) genç yetişkin serisi VAMPIR GÜNLÜKLERİ; 2 kitaptan oluşan (ve devam eden) kıyamet sonrası gerilim, 1 numaralı çok satan KÖLETÜCCARLARI ÜÇLEMESİ; 13 kitaptan oluşan (ve devam eden), 1 numaralı çok satan destansı FELSEFE YÜZÜĞÜ kitaplarının 1 numaralı çok satan yazarıdır.

Morgan'ın kitapları hem basılı hem de sesli olarak bulunabilir. Tercümesinin yapıldığı diller: Almanca, Fransızca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Japonca, Çince, İsveççe, Hollandaca, Türkçe, Macarca, Çekçe ve Slovakça (daha farklı dillere tercümesi de yapılmakta).

Morgan sizi dinlemeyi çok seviyor, dolayısıyla lütfen www.morganricebooks.com adresini ziyaret edip eposta listesine eklenin, ücretsiz bir kitap kazanın, ücretsiz hediyeler alın, ücretsiz uygulamaları indirin, Facebook ve Twitter ile bağlanın ve irtibatla kalın!

Morgan Rice İçin Yazılan Övgülerden Bazıları

“FELSEFE YÜZÜĞÜ ani bir başarı için her şeye sahip: entrika, karşı entrika, gizem, yiğit şövalyeler, kırık kalpler ile dolu çiçekli aşklar, aldatma ve ihanet. Sizi saatlerce eğlendirecek

ve her yaştaki okuyucuyu memnun edecek. Tüm fantezi okurlarının kütüphanesinde bulunmasını tavsiye ettiğimiz bir kitap.”

--Books and Movie Reviews, Roberto Mattos

“Rice daha başlangıçtan sizi hikâyenin içine çok başarılı bir şekilde çekiyor; betimlemelerinde kullandığı kaliteli üslup size adeta ortamın bir resmini çiziyor. Çok güzel yazılmış ve çok hızlı okunuyor.”

--Black Lagoon Reviews (Dönüşüm)

“Genç okurlar için ideal bir hikâye. Morgan Rice enteresan ve baş döndürücü bir şaşırtmacayla iyi iş çıkartmış. Canlandırıcı ve benzersiz... Seri bir kız etrafında odaklanıyor... Sıra dışı bir kız! Okuması kolay fakat oldukça hızlı... Derecelendirme: PG.”

--The Romance Reviews (Dönüşüm)

“Başlangıçtan itibaren ilgimi çekti ve bir daha da bırakmadı... Bu inanılmaz macera daha başlangıcından itibaren çok hızlı ve macera dolu. Bir tek boş an bile bulamayacaksınız.”

--Paranormal Romance Guild (Dönüşüm)

“Aksiyon, romantizm, macera ve belirsizlik dolu bir sıkışma. Bu kitabı elinize alın ve yeniden âşık olun.”

--vampirebooksite.com (Dönüşüm)

“Harika bir hikâye... Gece boyunca elinizden düşürmek istemeyeceğiniz bir kitap. Sonu ise tam bir heyecan seli; o kadar muhteşem ki, daha sonra ne olduğunu öğrenebilmek için hemen ikinci kitabı almak isteyeceksiniz.”

--The Dallas Examiner (Sevilmiş)

“ALACAKARANLIK ve VAMPİR GÜNLÜKLERİ’ne bir rakip ve son sayfasına kadar okumak istemenizi sağlayacak bir kitap! Macera, aşk ve vampirleri seviyorsanız, bu kitap tam size göre!”

--Vampirebooksite.com (Dönüşüm)

“Morgan Rice bir kez daha inanılmaz yetenekli bir hikâye anlatıcı olduğunu kanıtlıyor... Bu kitap vampir/fantezi türünün genç fanları da dâhil geniş bir kitleyi çekebilir. Hiç beklenmedik ve sizi şoke edecek bir sonla bitiyor.”

--The Romance Reviews (Sevilmiş)

Morgan Rice Kitapları

FELSEFE YÜZÜĞÜ

KAHRAMANLARIN GÖREVİ (1. KİTAP)

KRALLARIN YÜRÜYÜŞÜ (2. KİTAP)

EJDERHALARIN KADERİ (3. KİTAP)

GURUR AĞLAYIŞI (4. KİTAP)

ŞEREF YEMİNİ (5. KİTAP)

KAHRAMANLIK SALDIRISI (6. KİTAP)

KILIÇ AYINI (7. KİTAP)
SİLAHLARIN TESLİMİ (8. KİTAP)
BÜYÜLÜ GÖKYÜZÜ (9. KİTAP)
KALKAN DENİZİ (10. KİTAP)
ÇELİĞİN HÜKÜMDARLIĞI (11. KİTAP)
ATEŞ ÜLKESİ (12. KİTAP)
KRALIÇELERİN YÖNETİMİ (13. KİTAP)

KÖLETÜCCARLARI ÜÇLEMESİ
ARENA 1: KÖLETÜCCARLARI (1. KİTAP)
ARENA 2 (2. KİTAP)

VAMPIR GÜNLÜKLERİ
DÖNÜŞÜM (1. KİTAP)
SEVİLMİŞ (2. KİTAP)
ALDATILMIŞ (3. KİTAP)
YAZGI (4. KİTAP)
ARZULANMIŞ (5. KİTAP)
NİŞANLI (6. KİTAP)
YEMİNLİ (7. KİTAP)
BULUNMUŞ (8. KİTAP)
CANLANDIRILMIŞ (9. KİTAP)
GÖMÜLMÜŞ (10. KİTAP)
KADER (11. KİTAP)

THE SORCERER'S RING

THE SURVIVAL TRILOGY

the vampire journals

FELSEFE YÜZÜĞÜ serisini sesli kitap formatında [Dinleyin!](#)

Bulabileceğiniz Yerler:

[Amazon](#)

[Audible](#)

[iTunes](#)

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının herhangi bir bölümü, 1976 ABD Telif Hakları Kanunu ile izin verilenin dışında, yazarın önceden izni olmaksızın, hiçbir formatta ve hiçbir amaçla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya yayılamaz veya bir veri tabanı veya bilgi kurtarma sisteminde saklanamaz.

Bu eKitap sadece sizin kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu eKitap başkalarına tekrar satılamaz veya verilemez. Eğer bu kitabı paylaşmak istiyorsanız lütfen her birey için birer ek kopya satın alın. Eğer bu kitabı okuyorsanız fakat satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa lütfen satın alan kişiye iade edin ve kendinize bir kopya satın alın. Yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Bu kitap kurgusal bir eserdir. İsimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, mekânlar, olaylar ve durumlar yazarın hayal ürününün eserleridir ve kurgusal amaçla kullanılmıştır. Gerçek hayattaki ölü veya yaşayan herhangi biri ile benzerlik tamamen tesadüfidir.

Telif hakları RazoomGame'e ait Jacket adlı eser, Shutterstock.com lisansı ile kullanılmıştır.

ELF YAYINLARI Yayın No: 8 / Fantastik Dizi: 6 Morgan Rice / Kralların Yürüyüşü Felsefe Yüzüğü Serisi 2. Kitap

Orijinal Adi: A march of kings Genel Yayın Yönetmeni: Gürsel Caniklioglu Sayfa Tasarimi: Erdal Bektas Kapak Tasarimi: Erdinç Savlig Çeviri: Baris Tanyeri Yayın haklari Nurcihan Kesim/ Filiz Karaman Ajansi'ndan alinmistir. Her hakki

saklidir, kaynak gösterilerek tanitim amaçli kısa alintilar disinda yayincinin yazili izni

olmaksizin hiçbir yolla çoğaltılamaz. Yayıncı Sertifika No: 29697 ISBN 978-605-85371-1-8 1. baskı 2014 Elf Yayinlari Baski ve cilt: Inkılap Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret A.S. Çobançesme Mah. Sanayi Cad. Altay Sok. No: 8 34196 Yenibosna / İstanbul Telefon ve Belgegeçer: 0 212 496 11 11 Matbaa Sertifika No: 10614 Elf Yayinlari Kordon Boyu Mah. Ankara Cad. 76/5Kartal/ İstanbul. Telefon ve Belgegeçer: 0216 621 10 42 MORGAN RICE Krallarinyürüyüşü Felsefe Yüzüğü Serisi 2. Kitap Çeviri: Baris Tanyeri

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm](#)

[Onbirinci Bölüm](#)

[On İkinci Bölüm](#)

[On Üçüncü Bölüm](#)

[On Dördüncü Bölüm](#)

[On Beşinci Bölüm](#)

[On Altıncı Bölüm](#)

[On Yedinci Bölüm](#)

[On Sekizinci Bölüm](#)

[On Dokuzuncu Bölüm](#)

[Yirminci Bölüm](#)

[Yirmi Birinci Bölüm](#)

[Yirmi İkinci Bölüm](#)

“Su önümde gördüğüm bir hançer mi? Kabzasi da elime doğru çevrilmiş. Gel, yakalayayım seni. Ele geçmiyorsun ama seni hâlâ görüyorum.”

William Shakespeare

--Macbeth

Birinci Bölüm

İçkiyi fazla kaçırdığı için Kral MacGil odasına sendeleyerek girdi. Oda etrafında dönüyor ve basi zonkluyordu. Adini bilmediği yarı çıplak bir kadın koluna girmiş, elini beline sarmış, kikirdayarak onu yatağına götürüyordu. İki hizmetli arkalarından kapiyi kapayıp sessizce uzaklastılar.

MacGil kraliçesinin nerede olduğunu bilmiyordu ve bu gece bu umurunda da değildi. Artık nadiren aynı yatakta yatiyorlardı. Özellikle yemegin uzun sürdüğü festival gecelerinde kraliçe kendi odasına gidiyordu. Kocasının ne işler karıştırdığını biliyordu ama bu umurunda değilmiş gibi davranıyordu. Sonuçta o kraldı ve MacGil kralları hep hakimiyetle hüküm sürerlerdi.

Ama MacGil yatağına gitmeye çalışırken basi çok fena döndü ve kadını fırlattı. Artık o havada değildi.

“Beni yalnız bırak!” dedi ve onu kendinden uzaklastırdı.

Kadın donmuş ve canı acımış bir şekilde orada kalakaldı. Kapılar açıldı ve hizmetliler içeri girdi. Birer koluna girdiler ve onu dışarı çıkardılar. Bağırıp çağırıyordu ama arkalarından kapiyi kapattıklarında sesi bir süre sonra kesildi.

MacGil yatağının kenarına oturdu ve basını tuttu. Bas agrisini geçirmeye çalışıyordu. İçkinin etkisinin azalacağı kadar zaman geçtikten sonra hala basının agrisi normal değildi ama bu gece farklıydı. Her şey çok çabuk değişmişti. Ziyafette her şey yolundaydı; Thor çıkıp her şeyi mahvedene kadar önünde özenle

seçilmiş et ve variller dolusu sert sarap vardı. Önce saçma rüyasını bahane edip kendisine müdahalede bulunmuştu; sonra da kadehi ellerinden düşürmüştü.

Sonra bir köpek çıkagelmis ve yerdeki saraptan içince herkesin önünde ölmüştü. MacGil o andan beri sarsılmış bir haldeydi. Farkındalık kafasına bir çekiç gibi dank etmişti; birisi onu zehirlemeye çalışmıyordu. Onu öldürmeye. Bunu zar zor sindirebiliyordu. Birisi muhafızlarını ve çesnicibasını asmıyordu. Ölmesine ramak kalmıyordu ve hala bunun etkisindeydi.

Aklına Thor'un zindana götürülmesi geldi ve bir kez daha bunun doğru bir karar olup olmadığını düşündü. Bir yandan Thor'un kendisi yapmamış ya da en azından suça ortak olmamış olsa sarabına zehir katıldığını bilmesi mümkün değildi. Diğer yandan Thor'un derin ve gizemli güçleri vardı, hem de çok gizemli. Belki de doğruyu söylüyordu; belki de gerçekten bunu rüyasında görmüştü. Belki Thor gerçekten hayatını kurtarmış ve MacGil de onu, kendisine tamamen sadık olan tek kişiyi zindana atmıştı.

Bunu düşününce MacGil'in bası zonklamaya başladı ve çizgileri çoğalmış alnını ovup bir çözüm bulmaya çalıştı. Ama bu gece çok içmişti ve akli pusluydu. Bası dönüyordu ve isin içinden çıkamıyordu. Bu bogucu yaz gecesi çok sıcaktı ve saatlerdir yemek ve içkiyle ısınmış vücudunun terlediğini hissetti.

Üstünde sadece atlet kalana kadar her şeyi çıkardı. Kasındaki ve sakalındaki terleri sildi. Arkasına yaslanıp kocaman ve ağır botlarını çıkardı. Ayaklarını ileri uzatıp parmaklarını büktü.

Dinginlesinceye kadar oturup nefes alıp verdi. Bu gece karni sismisti ve agir geliyordu. Uzandi ve basini yastiga koydu. İcini çekti ve yukari bakti. Dört resme dikkat etmeden bakislarini tavana dikti ve bas dönmesini durdurmaya çalışti.

Onu kim öldürmek isteyebilirdi? Tekrar bunu merak etti. Thor'u kendi çocuğu gibi sevmisti ve içten içe bunu yapanin o olamayacağını düşünüyordu. Baska kim olabilirdi? Bunu yapmak için ne gibi bir sebebi olabilirdi? Ve en önemlisi de bunu yapmayi tekrar deneyecek miydi? Güvende miydi? Argon'un dedikleri dogru muydu?

Cevabi bulabilecekken bulamadigi için gözlerinin ağırlas-tigini hissetti. Biraz daha berrak düşünebiliyor olsaydi belki çözebilirdi. Ama akli uçmustu. Danismanlarini çağirip sorusturma baslatmasi için sabahi beklemesi gerekiyordu. Aklindaki soru onun ölmesini kimin istedigini degildi; onun ölmesini kimin istemedigiydi. Biliyordu ki erkani tahti arzulayan insanlarla doluydu. Hirsli generaller; gizli isler çeviren konsey üyeleri; güce aç asiller ve lordlar; casuslar; eski düşmanlar; McCloud'ların suikastçileri; belki Dis Dünya'ninkiler bile. Belki hepsinden daha yakin birileri...

MacGil'in gözleri kapaniyordu ama dikkatini çeken bir sey vardi. Odanın içinde hareket sezdi ve baktiginda hizmetlilerin orada olmadigini gördü. Gözlerini kirpti. Kafasi karismisti. Hizmetlileri onu hiç yalnız bırakmazlardi. Gerçekten de odasında en son ne zaman yalnız kaldigini hatirlamiyordu. Onlara çıkmalarını emretmemisti. Daha garip olan seyse kapi

açikti.

Aynı anda MacGil odanın uzak kösesinden bir ses duydu. Dönüp baktı. Orada gölgelerin içinden mesalenin isigina dogru siyah bir kukuleta ve pelerin giyen uzun ve siska bir adam çıktı. Surati kapalıydı. MacGil gözlerini kirpistirip hayal görüp görmediğini merak etti. İlk basta mesalenin isiginin ona bir gölge oyunu oynadığını düşündü.

Ama kısa bir süre sonra o figür yatagina yaklasmisti. MacGil los isikte kim olduğunu görebilmek için odaklanmaya çalıştı; içgüdüsel olarak dogruldu. Eski bir savaşçi olan MacGil elini beline atıp bir kılıç aradı, ya da en azından bir hançer. Ama uzun süre önce soyunmustu ve etrafta silah yoktu. Silahsızca yatagında bekledi.

Gece hareket eden bir yılan gibi figür gittikçe yaklaşıyordu ve MacGil oturur pozisyon aldığında suratını görebildi. Oda hala etrafında dönüyordu ve içki net görmesini engelliyordu ama bir an için oglunun yüzünü gördüğüne yemin edebilirdi. Gareth.

MacGil'in kalbi panikle doldu ve haber vermeden oglunun gecenin bu saatinde burada ne yapıyor olabileceğini düşündü.

“Oglum?” diye seslendi.

MacGil oglunun gözlerindeki ölümcül niyeti gördü ve bu yeterliydi; yataktan ziplamaya hazırlandı.

Ama figür çok hızlı hareket ediyordu. MacGil elini savunma amaçlı kaldıramadan mesale isiginda metal parladi ve havada çok hızlı bir şekilde kalkıp indi; kalbine girdi.

MacGil acı içinde çığlık attı ve kendi çığlığının sesine sasirdi.

Daha önce çok kereler duyduğu savaş igligi gibiydi.  l m c l bir sekilde yaralanm s bir sava  ının igligiydi.

MacGil kaburgalarını kiran, kasları yırtan ve kaniyla karışan, sürekli daha derine giren soğuk metalin acisinin tahmin ettiğinden çok daha yoğun olduğunu hissetti. Hançer durmuyordu. Agzına sıcak ve tuzlu kanın dolduğunu hissetti ve nefes alması zorlaştı. Kukuletanın altındaki surati görmek için kendisini zorladı. Sasırdı: Yanılmıştı. Oğlunun surati değildi. Baska birisiydi. Tanıdığı birisi. Kim olduğunu hatırlayamıyordu ama kendisine yakın biri olduğunu biliyordu ve oğluna benziyordu.

İsmi aklına getirmeye çalışıp kendisini zorluyordu.

Figür elinde bıçakla dururken, MacGil bir sekilde elini kaldırıp onu durdurmak için adamın omzunu itmeyi basardı.

İçinde eski sava  ının gücünün yükseldiğini hissetti. Onu kral yapan ve kolay kolay pes etmeyecek atalarının gücünü hissetti. Bütün hasmeti ve gücüyle suikastiyi geri itmeyi basardı.

Adam MacGil'in zannettiğinden daha zayıf ve daha kırılıgandı. Odada tökezleyerek geriledi ve bağırdı. MacGil kendini zorlayarak ayağı kalkıp bıçağı göğsünden çıkarmayı basardı. Bıçağı odanın diğeri tarafına fırlattı ve yere çarpıp ses çıkardı. Sonra kayarak uzaktaki duvara çarptı.

Kukuletası d sen adam ayağı kalktı ve arkasına baktı. Gözleri dehsetle açılmıştı çünkü MacGil  zerine geliyordu. Adam dönüp odadan kosarak çıkmadan önce sadece yerdeki hançeri almak için durdu.

MacGil onu kovalamaya çalıştı ama adam çok hızlıydı ve

birden acisi yükselmiş ve göğsüne saplanmısti. Zayıf düstüğünü hissetti.

MacGil odada yalnız basına durdu ve göğsünden açık avuçlarına akan kana bakti. Dizleri üzerine çöktü.

Vücudunun isi kaybettiğini hissetti. Arkaya yaslanıp yardım çağırmaya çalıştı.

Zayıf bir sesle “Muhafızlar,” diye bağardı.

Derin bir nefes aldı ve acı içinde olmasına rağmen sesini kalın çıkartmayı basardı. Bir zamanlar kral olan birisinin sesi gibi.

“MUHAFIZLAR!” diye bağardı.

Uzak bir holden gittikçe yaklaşan ayak sesleri duydu. Bir yerlerde bir kapının açıldığını ona yaklaşan kişileri sezdi. Oda hala dönüyordu ama bu sefer içkiden değildi.

Gördüğü son şey suratının hemen dibindeki soğuk, tas zemindi.

İkinci Bölüm

Thor önündeki devasa kapının demir kulpuna asilip bütün gücüyle çekti. Kapi gicirdayarak yavaşça açıldı ve Thor kralın odasını gördü. İçeri bir adım attı ve esigi geçerken kollarındaki tüyler diken diken oldu. İçeride havada sis gibi asili çok büyük bir karanlık sezdi.

Thor içeri doğru girmeye devam etti. Duvardaki mesalelerin çitirtisini duyabiliyordu. Yerde bir yığın ve içinde de bir ceset vardı. Bunun kral olduğunu ve öldürüldüğünü sezdi ve kendisinin geç kalmış olduğunu. Thor muhafızların nerede olduğunu, onu kurtarmak için neden kimsenin bulunmadığını merak etti.

Thor cesede yaklastıkça dizleri güçsüzlesiyordu; tasın üstünde diz çöktü, çoktan sogumus cesedi omzundan tuttu ve çevirdi.

Gögsüne bir bıçak saplanmış eski kral MacGil gözleri açık bir sekilde önünde yatıyordu. Bıçak tasa saplanmış gibi göğsünde duruyordu.

Thor kafasını çevirdi ve kralın yaverini gördü. Elinde kralın ziyafette kullandığı altından yapılmış ve yakut ve safirlerle bezenmiş kadeh vardı. Gözleri Thor'un üzerindeyken uzanıp kadehi tavaşça kralın göğsüne döktü. Sarap Thor'un suratına sıçradı.

Thor tiz bir çiglik duydu ve tekrar krala baktığında kartali Ephistopheles'in kralın omzuna tünemiş olduğunu gördü; yagnagındaki sarabi yalıyordu.

Thor bir ses duyup arkasini döndüğünde Argon'u gördü. Etrafini keskin bakislarla süzüyordu. Bir eliyle parlak taci tutuyordu, diğeriyle de asasini.

Argon yaklasti ve taci Thor'un basina yerlestirdi. Thor agirliğini, metal bezemelerinin sakaklarındaki baskisini ve tacin basina rahatça yerlestigini hissedebiliyordu.

"Artik Kral sesin," dedi Argon.

Thor gözlerini kirpistirdi ve gözlerini açtiginda Lejyon'un ve Gümüsler'in bütün üyelerini, yüzlerce adam ve çocukun odanın içinde oldugunu gördü. Herkes ona bakiyordu. Ayni anda diz çöktüler ve selam verdiler. Yüzleri yere bakiyordu.

Topluca "Kralimiz," diye bagirdilar.

Thor siçrayarak uyandi. Nefes nefese gözlerini açti ve etrafina bakti. İçerisi karanlık ve nemliydi ve sirtini duvara vermis tas zeminde oturuyordu. Gözlerini kisti ve ilerideki demir parmakliklari, onların da arkasinda titresen mesale atesini gördü. Sonra hatirladi: Zindan. Ziyafetten sonra buraya atilmisti.

Suratina yumruk atan muhafız aklina geldi ve simdiye kadar çıkmis oldugunu düşündü. Ne zamandır yalnız oldugunu bilmiyordu. Kabusun etkisinden kurtulmaya çalışiyordu. Hepsi gerçek gibiydi. Kralin ölmemis, bunlarin hiç yasanmamis olmasini diledi. Aklina kralin göğsüne saplanmis hançerin görüntüsü geldi. Thor gerçekten bir sey görmüs müydü? Yoksa hepsi hayal ürünü müydü?

Thor birisinin ayaginin tabanina vurdugunu hissetti ve kafasini kaldirdiginda birisinin ona bakiyor oldugunu gördü.

“Uyanma zamanin geldi. Saatlerdir seni bekliyorum.”

Los isikta Thor bu kisinin kendi yaslarinda bir genç çocuğun suratina sahip oldugunu gördü. Ince, kısa, göçük yanakli ve cildi çiçek bozuguydu. Yine de yesil gözlerinin ardinda nezaket ve zeka vardi.

“Benim adim Merek,” dedi. “Hücre arkadasinim. Sen ne yaptin da buraya geldin?”

Thor dogruldu ve kendine gelmeye çalisti. Sirtini duvara yasladı, eliyle saçini taradı ve parçaları birlestirerek her şeyi hatırlamaya çalıştı.

“Krali öldürmeye çalıştigini söylüyorlar.”

“Bunu gerçekten denedi ve eger bu parmakliklari ardina çıkarsa onu paramparça edecegiz,” dedi bir ses.

Teneke kupalar metal parmakliklara çarpmaya ve yüksek bir ses çıkmaya başladı. Thor koridora baktiginda koridordaki bütün hücrelerden yüzleri taslaşmış mahkumların başlarını parmakliklardan çıkarıp ona sinirli bir şekilde baktıklarını gördü. Çogu trassızdı ve dişleri eksikti. Bazıları sanki senelerdir oradaymış gibi duruyordu. Bu berbat bir görüntüydü ve Thor kendisini kafasını çevirmeye zorladı. Gerçekten burada mıydı? Bu insanlarla sonsuza kadar burada kısıli mi kalacaktı?

“Onları kafana takma,” dedi Merek. “Bu hücrede sadece sen ve ben varız. İçeri giremezler. Krali zehirlemeye çalışmıyorsun falan, benim hiç umurumda değil. Elimde olsa onu ben zehirlerim.”

“Ben Krali zehirlemedim,” dedi Thor öfkeli bir şekilde. “Kimseyi zehirlemedim. Onu kurtarmaya çalışıyordum. Tek yaptığım kadehini elinden düşürtmekti.”

“Peki kadehte zehir olduğunu nereden biliyordun?” diye bir ses geldi koridordan. “Herhalde sihirle?”

Koridorun her tarafından alaycı kahkahalar yükseldi.

“Psisik güçleri var,” diye bagirdi biri alay ederek.

Diğerleri de güldü.

“Hayır, tahmini doğru çıktı!” diye haykirdi bir tanesi. Herkes Thor’la eğleniyordu.

Thor suçlamalar karsısında gücendi ve öfkелendi. Hepsine hadlerini bildirmek istiyordu. Ama bunun bir zaman kaybı olacağını biliyordu. Ayrıca kendisini bu suçlulara karşı savunmak zorunda değildi. Merak onu diğerleri kadar şüpheli olmayan bir şekilde inceledi. Bir şey düşünüyormuş gibi bir hali vardı.

“Sana inanıyorum,” dedi sessizce.

“Gerçekten mi?” diye sordu Thor.

Merak omzunu silkti.

“Sonuçta gerçekten Krali zehirleyeceksen bunu ona söyleyecek kadar aptal olamazsın.”

Merak arkasını döndü ve uzaklastı. Hücrenin diğer ucuna gidip sırtını duvara verdi ve suratı Thor’a dönük bir şekilde oturdu.

Şimdi de Thor meraklanmıştı.

“Peki sen neden buradasın?” diye sordu.

“Ben bir hirsizim,” diye cevap verdi Merak. Sanki bundan

gurur duyuyormus gibiydi.

Thor afalladi; daha önce hiç gerçek bir hirsiz görmemisti. Thor bir sey çalmayı hiç aklına bile getirmemisti ve bazilarinin bunu yapabilmesi onu çok sasirtiyordu.

“Neden hirsizlik yapıyorsun?” diye sordu Thor.

Merek omzunu silkti.

“Ailemin yiyecek yemegi yok. Yemek yemeleri gerekiyor. Benim de ne bir egitimim var ne de herhangi bir becerim. Tek bildigim sey hirsizlik. Büyük çapli seyler yapmiyorum. Genelde sadece yemek çaliyorum. Yillardir yaptigim yanima kar kaliyordu. Sonra yakalandim. Aslinda bu üçüncü kez yakalanisim. Üçüncü kez en fenasidir.”

“Neden?” diye sordu Thor.

Merek sessizce basini iki yana salladi. Thor gözlerinin yaslarla doldugunu görebiliyordu.

“Kralin kanunu kesindir. Istisnalar yapılmaz. Üçüncü seferde elini keserler.”

Thor dehsete düsmüstü. Merek’in ellerine bakti; ikisi de yerindeydi.

“Beni almaya daha gelmediler,” dedi Merek. “Ama gelecekler.”

Thor kendini berbat hissetti. Merek sanki utanmis gibi kafasini çevirdi. Thor da aynisini yaptı. Bunu düşünmek istemiyordu.

Thor bas agrisina ragmen düşüncelerini düzenlemeye çalisiyordu. Basini ellerinin arasina aldi. Son bir kaç gün rüzgar

gibi geçmişti; bu kadar kısa zamanda bu kadar çok şeyin olduğuna inanamıyordu. Bir açıdan başarı kazanmış ve haklı çıkmış olduğunu hissediyordu; geleceği, MacGil'in zehirlendiğini görmüş ve onu kurtarmıştı. Belki de kader her şeye rağmen değiştirilebiliyordu, yazgı bükülebiliyordu. Thor kendisiyle gurur duydu; kralı kurtarmıştı.

Diğer yandan ismi lekelenmişti ve bu konuda bir şey yapamayacağı bir halde zindandaydı. Lejyon'a katılma şansı dahil bütün umutları ve hayalleri sarsılmıştı. Artık hayatının sonuna kadar burada kalmak zorunda olmaması bir şans olurdu. Thor'u bir baba gibi bağrına basan MacGil'in onun kendisini öldürmeye çalıştığını düşünmesi acı vericiydi. MacGil onun sahip olduğu tek gerçek babaydı. En iyi arkadaşı Reese'in onun babasını öldürmeye çalıştığını düşünmesi acı vericiydi. Daha da kötüsü, Gwendolyn de böyle düşünüyor olabilirdi. Son karşılaşmalarını düşündü. Kız onun genelevleri ziyaret ettiğini söylediğinde hayatındaki her güzel şeyin elinden alındığını düşünmüştü. Bütün bunların neden onun basına geldiğini merak ediyordu. Sonuçta sadece iyilik yapmak istemişti.

Thor basına ne geleceğini bilmiyordu; umurunda da değildi. Şimdi tek yapmak istediği insanların onun krala zarar vermek istemediğini öğrenmesi ve böylece ismini temizlemektir; içten gelen bir gücü olduğunu ve geleceği gördüğünü bilmelerini istiyordu. Basına ne geleceğini bilmiyordu ama bir şeyden emindi: Bir şekilde buradan çıkmalıydı..

Thor bunları düşünürken tas koridorlarda ayak sesleri duydu.

Agir botlar giymis birileri geliyordu; anahtarların singirtisini duydu ve kısa bir süre sonra koridorda iri yari bir gardiyan gördü. Thor’u buraya sürükleyip suratına vu-ran adam buydu. Onu görünce Thor yanaginın sizladigini duyumsadi ve ilk defa bu yumrugun fiziksel etkisini hissettiginin farkina vardi.

Gardiyan “bak bak, bu bizim Krali öldürmeye çalisan afacan degil mi,” deyip ona bakti. Demir anahtari kilide sokup çevirdi. Anahtar kilidin içinde bir kaç kez döndü. Sonra gardiyan uzandi ve hücrenin kapisini açti. Bir elinde kelepçe ve belinde de küçük bir balta vardi.

“Sen de zamani gelince göreceksin,” dedi Thor’a ve Merek’e döndü. “Ama simdi senin siran seni küçük hirsiz. Üçüncü kez,” dedi ve sinsice güldü, “istisna yok.”

Birden Merek’e dogru atildi ve onu sikica kavradi. Merek’in bir kolunu arkaya kivirdi ve kelepçeyi takti. Diger ucunu da duvardaki bir kancaya geçirdi. Merek bagiriyor ve kelepçeye asiliyordu. Kurtulmaya çalisiyordu ama nafile. Gardiyan arkasina geçip onu tuttu. Merek’in bostaki elini alip tastaki bir çikintiya koydu.

“Bu sana hirsizlik yapmamayi öğretir,” dedi.

Baltasini çıkardi ve basinin üzerine kadar kaldirdi. Agzi bir karis açıkti ve pis pis güldükçe çirkin disleri görülüyordu.

Merek “HAYIR!” diye bagirdi.

Thor dehsete düsmüs, gardiyanin baltasini Merek’in bileğine dogrultmasina kilitlenmisti. Thor anlar içinde bu zavalli çocugun elini sonsuza kadar kaybedeceginin farkina vardi. Yaptigi sadece

ailesine yemek bulmak için yaptigi minik hirsizliklardı. Bu durumun adaletsizligi içini yakti ve buna izin veremeyecegini biliyordu. Bu adil değildi.

Thor bütün vücudunun isindigini hissetti. Sonra içinde ayaklarından baslayıp avuç içlerine kadar akan bir yanma hissetti. Ne olduğunu bilmiyordu ama zamanin yavasladigini ve adamdan daha hızlı hareket ettigini hissetti. Adamin baltası havada asiliydi. Thor avucunda bir enerji topunun yandigini hissetti ve arkasına yaslanıp bunu gardiyana fırlattı.

Avuç içinden fırlayan sarı bir topun havada uçarak karanlıkta bir iz bırakmasını ve doğruca gardiyanın suratına çarpmasını hayretle izledi. Kafasına sert bir şekilde çarpmıstı ve gardiyan baltasını düşürüp odanın duvarına çarptı. Yere yığılmıstı. Thor Merek'i baltanın bileğini koparmasına ramak kala kurtarmıstı.

Merek gözlerini fal taşı gibi açmış Thor'a bakıyordu.

Gardiyan basını sallayıp kendine gelmeye çalıştı. Ayaga kalkıp Thor'a yönelmeye başlamıstı. Ama Thor içinde gücün yandigini hissetti ve gardiyan ayaga kalkıp karsısına dikildiginde Thor ileri atıldı, havaya zıpladı ve göğsüne tekme attı. Daha önce farkında olmadığı bir gücün damarlarında aktigini hissediyordu. Adam uçarak duvara çarpmıstı ve bir kırılma sesi gelmişti. Bu sefer baygın bir şekilde yerde yatıyordu.

Merek sok olmuştı. Thor ne yapması gerektiğini biliyordu. Baltayı aldı ve gidip Merek'in kelepçesini kırmaya başladı. Kelepçenin bağı çözülürken büyük bir kivilcim olmuştı. Merek suratını korudu ve tekrar kafasını çevirip ayagının dibinde

kelepçeyi gördüğünde artık özgür olduğunu fark etti.

Agzi açık bir şekilde Thor'a bakıyordu.

“Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum,” dedi Merek.

“O her ne idiyse onu nasıl yaptığını, ya da senin kim ya da ne olduğunu bilmiyorum ama hayatımı kurtardın. Sana borçlandım. Ben sözümün eriyimdir.”

“Bana borçlu falan değilsin,” dedi Thor.

“Hayır,” dedi Merek ve uzanıp Thor'un kolunun ön kısmını tuttu. “Artık kardesimsin. Ve sana borcumu ödeyeceğim. Bir şekilde. Bir gün.”

Bunları dedikten sonra Merek açık hücre kapısından aceleyle çıktı ve koridor boyunca kostu. Bu sırada diğer mahkumlar bağırıyorlardı.

Thor baygın gardiyana ve açık hücre kapisına baktı. Kendisinin de gitmesi gerektiğini biliyordu. Mahkumların bağırışları gitgide çoğalıyordu.

Kapıdan çıktı ve sağına soluna bakıp Merek'in aksi yönüne gitmeye karar verdi. Sonuçta ikisini birden yakalayamazlardı.

Üçüncü Bölüm

Thor Kral'in Sarayinin sokaklari boyunca kostu. Gece olmustu ve etrafındaki karmasikliga inanamiyordu. Sokaklar her zaman oldugundan daha kalabalikti. İnsanlar tedirgin ve heyecanlı bir sekilde sokaklarda dolasiyorlardi. Çogunun elinde geceyi aydinlatan ve suratlara gölge vuran mesaleler vardi ve sarayin çanlari susmak bilmiyordu. Dakikada bir çalan, derinden gelen bir sestı ve Thor bunun ne anlama geldigini biliyordu: Ölüm. Ölüm çanlari. Ve bu gece krallikta çanlar tek bir kisi için çaliniyor olabilirdi: Kral için.

Thor bunu düşünürken heyecandan kalbi çarpiyordu. Rüyasındaki hançer gözlerinin önüne geldi. Dogru muydu?

Emin olmak zorundaydi. Yoldan geçenlerden bir tanesini, aksi yöne kosan bir cocugu tuttu.

“Nereye gidiyorsun?” dedi Thor emir verirmişçesine. “Bütün bu kalabalik da neyin nesi?

“Duymadin mi?” diye bagirdi çocuk, delirmis gibiydi. “Kralimiz ölüyor. Biçaklanmis. Kral'in Kapisi önünde olmaya baslayan kalabalik bir seyler öğrenmek istiyorlar. Eger bu dogruysa, hepimiz için çok kötü bir haber. Düşünebiliyor musun? Kralsiz bir toprak?”

Bunlari dedikten sonra Thor'un elini itip gecenin karanligina dogru kosmaya devam etti.

Thor kalbi hizla çarpar bir sekilde orada durdu ve etrafın-

daki gerçekligi kabullenmek istemedi. Zar zor inanabiliyordu. Rüyaları, önsezileri; hayal görmüyordu. Gelecegi görmüştü. İki kere. Bu onu korkuttu. Güçleri bilincinde olduğundan çok daha derindi ve her geçen gün artıyormusa benziyordu. Bu isin sonu nereye varacaktı?

Thor durmus şimdi nereye gideceğini düşünüyordu. Kaçmısti ama şimdi ne yapacağı konusunda bir fikri yoktu. Kısa bir zaman içinde kraliyet muhafızları -ve büyük ihtimalle bütün Kral Divanı'nın askerleri- pesine düşeceklerdi. Thor'un kaçmış olması onu daha fazla suçlu olarak gösterecekti. Ama Thor hapisteyken MacGil'in bıçaklanmış olması; bu onu aklamaz mıydı? Yoksa komponun bir parçası gibi görünmesine mi neden olurdu?

Thor risk alamazdı. Belli ki krallık mantıklı argümanlar dinleyecek durumda değildi; etrafındaki herkes kan istiyor-muş gibiydi. Günah keçisi olarak da büyük ihtimalle o seçilecekti. Fırtına dinip adı temize çıkana kadar sığınacak bir yere ihtiyacı vardı. Bildiği en güvenli yer uzaktaydı. Kaçıp köyünde saklanmalıydı ya da belki de daha uzaga gitmeliydi. Gidebildiği kadar uzaga...

Ama Thor en güvenli yolu kullanmak istemedi; bu onun tarzı değildi. Burada kalıp ismini aklamak ve Lejyon'daki konumunu korumak istiyordu. O bir korkak değildi ve kaçmıyordu. Hepsinden önemlisi de hala hayattaysa ölmeden önce MacGil'i görmek istiyordu. Onu görmesi gerekiyordu. Suikasti durduramadığı için kendini suçlu hissetti. Eger engelleyemeyecekse neden kralın ölümünü görmeyle lanetlenmisti ki? Ve neden as-

linda biaklanmis olmasina ragmen zehirlendigini g rm st ?

Thor durmus bunlari d s n rken aklina Reese geldi. Onu yetkililere teslim etmeyecek g venebilecegi tek kisi Reese'di. Hatta belki kendisine siginacak bir yer bile ayarlayabilirdi. Reese'in ona inanacagina ve g venecegini sezdi. Thor'un Mac-Gil'i bir baba gibi sevdiğini biliyordu ve Thor'un adini aklama ihtimali olan biri vardiysa bu Reese'ti. Onu bulmalydi.

Thor arka sokaklarda kosmaya basladi. Kral'in Kapisi'ndan uzaklasiyor ve saraya yaklasiyordu. Reese'in odasinin nerede oldugunu biliyordu –sarayin sehrin dis duvarina yakin olan kanadindaydi- ve odasinda olmasini umdu. Eger odasindaysa bir sekilde dikkatini çekebilir ve Thor'un içeri girmesine yar-dim edebilirdi. Thor'un içinde sokaklarda daha fazla oyalanir-sa taninip yakalanacagina dair bir his vardi. Bu kalabalik onu yakalasaydi linç ederdi.

Thor sokaklari asip serin yaz gecesinde yerdeki amurlari geçti ve sonunda dis kale duvarina ulasti. Duvara yakin durup hemen dibinden kosuyordu. Duvarin üstünde her bir kaç adimda bir bulunan askerlerin gözlerinden sakinmaya alisiyordu.

Reese'in penceresine yaklasinca egildi ve eline küçük bir tas aldi. Neyse ki ondan almayi unuttuklari tek sey eski, güvenilir sapaniydi ve belinden sapanini ikarip tasi pencereye firlatti.

M kemmел hedeflemisti. Tas kale duvarini asip Reese'in açık penceresinden içeri girdi. Thor tasin yere arptiginda ikardigi sesi duydu ve bekledi. Sesi duyup etraflarini kolaçan eden Kralin muhafizlarına görünmemek için duvarin dibine sinmisti.

Bir kaç dakika boyunca hiç bir şey olmadı ve Thor'un cesareti kırıldı. Belki de Reese odasında değildi. Durum buysa Thor'un sehirden kaçması gerekiyordu çünkü baska türlü güvenli bir yer bulması mümkün değildi. Nefesini tuttu ve bekledi. Kalbi çok hızlı atıyordu. Reese pencerede gözüktü.

Sonsuzluk gibi geçmiş bir süreden sonra Reese basını camdan çıkarmış, ellerini pervaza koymuş sakin bir şekilde dışarı bakıyordu.

Thor duvardan bir kaç adım açığa çıktı ve kollarını kaldırmadan ona el salladı.

Reese aşağı baktı ve onu fark etti. Thor olduğunu anlayınca da mesale ışığında bile belli olacak şekilde yüzü aydınlandı. Sevindigini görmek Thor'u da sevindirmisti. Bilmesi gereken tek şey buydu: Reese onu kimseye teslim etmeyecekti.

Reese ona beklemesini bildiren bir işaret verdi ve Thor tekrar duvarın dibine gitti. Bir muhafızın bakışlarından son anda kaçabiliyordu.

Thor her an muhafızlardan kaçmaya hazır bir şekilde ne kadar süre beklediğini bilmiyordu ama sonunda Reese gelmişti. Dis duvarda bir kapıyı açıp yanına geldi. Thor'u görmüş, etrafı kolaçan etmişti. Nefes nefeseydi.

Sarıldılar. Thor çok sevinmişti. Bir ses duyup aşağı baktığında Krohn da Reese'in gömleğinin içinden çıktı ve buna da çok sevindi. Reese Krohn'u Thor'a uzatırken neredeyse üzerine zıplayacaktı.

Krohn Thor'un kollarına çıktı ve Thor da ona sarıldı. Krohn

aglıyor, ciyaklıyor ve Thor'un suratini yalıyordu.

Reese gülümsedi.

"Seni götürdüklerinde takip etmeye çalıştı. Ben de güvende olsun diye onu alıp sakladım."

Thor minnettarlığını göstermek için Reese'in ön kolunu tuttu. Sonra Krohn onu yalamaya devam ettiği için güldü.

"Ben de seni özledim oğlum," dedi Thor ve Krohn'u öptü. "Simdi sessiz ol, muhafızlar sesimizi duymasın."

Krohn ne dedigini anlamış gibi sessizleştirdi.

"Nasil kaçtin?" diye sordu Reese saskin bir sekilde. Thor omzunu silkti. Nasil cevap verecegini bilmiyordu. Kendisinin bile anlayamadigi güçleri hakkında konusmaktan rahatsız oluyordu. Digerlerinin onun ucube oldugunu düşünmelerini istemiyordu.

"Herhalde sansliydim," diye cevap verdi. "Bir fırsat yakaladim ve onu degerlendirdim."

"Kalabaligin seni linç etmemesine sasirdim," dedi Reese.

"Hava karanlik," dedi Thor. "Beni kimsenin fark ettigini sanmiyorum. En azindan simdilik."

"Kralliktaki her askerin seni aradigini biliyor musun? Ya da babamin biçaklandigini?"

Thor ciddi bir biçimde kafasini öne arkaya salladi. "Durumu iyi mi?"

Reese'in surati düstü.

"Hayir," diye cevap verdi. "Ölüyor."

Thor kendi babasi ölüyormus gibi yikildi.

“Benim bu iste parmagim olmadigini biliyorsun degil mi?” diye sordu Thor. Digerlerinin ne düsündüğü umurunda degildi ama en iyi arkadası, MacGil’in en genç oglunun onun masum olduguna inanmasina ihtiyaci vardı.

“Tabi ki,” dedi Reese. “Yoksa buraya gelmezdim.”

Thor rahatladi ve minnettarlikla Reese’in omzunu tuttu.

“Ama kralliktaki baska kimse böyle düsünmüyor,” diye ekledi Reese. “Güvende olman için uzaga gitmen lazim. Sana erzak ve en hizli atimi verecegim. Gerçek katilin bulunup, bunlarin hepsi geçene kadar saklanmalisin. Su anda kimse mantikli bir sekilde düsünemiyor.”

Thor basini iki yana salladi.

“Gidemem,” dedi. “Bu beni suçlu gibi gösterir. Digerlerinin suçlu olmadigima inanmalarini istiyorum. Problemlerimden kaçamam. Adimi aklamam lazim.”

Reese basini salladi.

“Burada kalirsan seni bulurlar. Tekrar hapse atilirsin ve bu sefer idam edilirsin. Tabi önce kalabalik seni linç etmezse.”

“Bu riski almak zorundayim,” dedi Thor.

Reese ona bakti ve endiseli bakislari hayranliga döndü. Sonunda yavaşça onayladi.

“Onurlusun. Ve aptalsin, hem de çok aptal. Seni bu yüzden seviyorum.”

Reese de Thor da gülümsedi.

“Babani görmem gerek,” dedi Thor. “Ona yüz yüze onu öldürmeye çalisanin ben olmadigimi açıklamaliyim. Benim bu

isle alakam olmadigini bilmesi lazim. Beni cezalandirmaya karar verirse varsin olsun. Ama tek bir sans istiyorum. Bilmesini istiyorum. Senden tüm istedigim bu.”

Reese ciddi bir sekilde ona bakiyor ve arkadasini anlamaya çalisiyordu. En sonunda basıyla onayladi.

“Seni ona götürebilirim. Arkadan dolasan bir yol biliyorum. Odasına gidiyor. Ama tehlikeli ve girer girmez kendi basina olacaksın. Çikis olmayacak. Senin için yapabilecegim hiç bir sey olmayacak. Bu ölümün anlamına gelebilir. Bu riski almak istedigine emin misin?”

Thor çok ciddi bir biçimde basini salladi.

“Peki o zaman,” dedi Reese ve birden Thor’a bir pelerin verdi.

Thor pelerini aldı ve sasirdi; Reese bütün bunlari bastan beri planlamis olmalıydı.

Reese gülümsedi.

“Kalmak isteyecek kadar aptal oldugunu biliyordum. En iyi arkadasımdan baska bir sey beklemezdim.”

DörDüncü bölüm

Gareth odasında dört sönüyordu ve endiseli bir şekilde o gece olanları kafasından geçiriyordu. Ziyafette olanlara da her şeyin bu kadar yanlış olmasına da inanamıyordu. O dışarıdan gelen yabancı çocuk Thor'un nasıl kadehin zehirli olduğunu anladığını akli almiyordu. Dahası MacGil'in kadehi içmesini bile engellemisti. Gareth Thor'un atlayıp kadehi düşürttüğü ani tekrar aklına getirdi. Tasa düşüp yere sıçrayan sarapla beraber hayalleri ve hevesleri de heba olmuştü.

Tam o anda mahvolmuştü. Ugruna yasadığı her şey parçalanmisti. Ve o köpek sarabi yalayıp öldüğünde isinin bittigini biliyordu. Bütün hayatı gözlerinin önünden akti ve ifsa oldu-gunu ve babasını öldürmeye çalıştığı için ömrünün kalanını zindanlarda geçireceğini düşünmüştü. Belki de idam edilirdi. Bu planı yapmamalı, cadiya hiç gitmemeliydi.

Fırsattan istifade ayağa kalkıp Thor'u suçlayan ilk kişi Gareth olmuştü. Şimdi düşündüğünde bu kadar çabuk tepki verebildiği için kendiyile gurur duydu. Anlık bir esinle bunu yapmisti ve her ne kadar böyle olmasını beklemediyse de işe yaramışa benziyordu. Thor'u götürmüşlerdi ve sonrasında ziyafet devam etmisti. Tabi ki hiç bir şey artık eskisi gibi değildi ama en azından şüphe Thor'un üzerindeydi.

Gareth işlerin böyle devam etmesini diliyordu. Bir MacGil'e suikast denemesi yapıları on yıllar olmuştü ve Gareth bir so-

rusturma baslatilmasindan ve daha derin bir arastirma yapilmasindan korkuyordu. Simdi geriye bakinca krali zehirlemeye çalismanin aptalca oldugunu düsündü. Boyundan büyük bir ise kalkismisti. Ve simdi tüm gözlerin ona çevrilmesinin bir an meselesi oldugunu düsünüyordu. Çok geç olmadan Thor'un suçlu oldugunu ispatlamali ve onu idam ettirmeliydi.

Gareth en azindan bir sekilde kendini kurtarmisti: Bu basarisiz girisimden sonra suikastten vazgeçmisti. Gareth rahatlamis hissediyordu. Denemenin basarisiz oldugunu görünce içten içe aslinda babasini öldürmek istemedigini, onun kaniyla ellerini yikamak istemedigini fark etmisti. Kral olamayacakti. Hiç bir zaman kral olamayabilirdi. Ama bu aksamki olaylardan sonra bunu kafasina takmiyordu. En azindan özgürdü. Bunlarin hepsi olurken yasadigi stresi bir daha yasamak istemiyordu. Sirlar, ört bas etmeler, ifsa olma korkusu... Bunlar onun için çok fazlaydi.

Odasinda dört dönüyordu ve saat geç olmustu. Sonunda yavaslamaya ve sakinlesmeye basladi. Tam kendisini yatismis hissedecekken sert bir çarpma ile odasinin kapisi açildi. İçeriye sanki kovalaniyormus gibi bir hizla, gözleri fal tasi gibi açık ve sanki delirmis gibi bakan Firth girdi.

“Öldü!” diye bagirdi. “Öldü! Onu öldürdüm. Öldü!”

Firth histeri krizi geçiriyor gibiydi. Çiglik çigliga bagiriyordu ve Gareth ne dedigini anlamiyordu. Sarhos muydu?

Firth odayi bastan asagi kosuyor, bagiriyor, agliyor ve ellerini salliyordu. Iste o anda Gareth kana bulanmis avuç içlerini ve kirmiziye boyanmis sari cübbesini gördü.

Gareth'in kalbi duracak gibiydi. Firth birisini öldürmüştü. Ama kimi?

“Kim öldü?” diye buyurgan bir şekilde sordu Gareth. “Kimden bahsediyorsun?”

Ama Firth kriz geçiriyordu ve odaklanamıyordu. Gareth onu omuzlarından tutup sarsti.

“Cevap ver!”

Firth gözlerini açti ve uzun uzun, delirmiş gibi bakti.

“Babani! Krali! Öldü! Ben öldürdüm!”

Bunu duyunca Gareth sanki kendi kalbine bir hançer saplanmış gibi hissetti.

Donmustu. Kocaman açtiğı gözlerini uzaklara dikmiş, bütün vücudunun uyusmuş olduğunu hissediyordu. Firth'in omuzlarını birakti, bir adım geriledi ve nefes aldı. Firth'in doğruyu söylediğinin kaniti ellerindeki kandi. Bunu anlayamıyordu. Firth mi? Seyis çocuk mu? Arkadaşlarının arasında iradesi en zayıf olan mi? Babasını mi öldürmüştü?

“Ama... bu nasıl olur?” dedi Gareth. “Ne zaman?”

“Odasında oldu,” dedi Firth. “Daha demin. Onu bıçakladım.”

Gareth haberin gerçekliğini sindirmeye başlamisti ve kapi-nin açık olduğunu fark etti. Kostu ve muhafızlar bir şey görmüş olabilirler mi diye kontrol ettikten sonra hemen kapadi. Neyse ki koridor bostu. Kapiyi sürgüledi.

Aceleyle Firth'in yanına gitti. Hala kriz geçiriyordu ve onu sakinlestirmesi lazimdi. Cevaplara ihtiyaci vardi.

Onu tekrar omuzlarından tutup çevirdi ve kolunu kivirdi. Acı

Firth'i durdurmustu. Sonunda tekrar odaklanabilmisti.

“Bana her sey i anlat,” dedi Gareth sogukça. “Bana tam olarak neler oldugunu anlat. Bunu neden yaptin?”

“Ne demek neden?” diye sordu Firth saskınca. “Sen onu öldürmek istiyordun. Zehir ise yaramadi. Yardim edebilecegimi düşündüm. Istediginin bu oldugunu zannediyordum.”

Gareth basini iki yana salladi. Firth'i gömleginden tuttu ve onu sarsarak “Bunu neden yaptin?” diye bagirmaya basladi.

Gareth bütün dünyasinin basina yikildigini hissetti. Babasinin ölümüne üzüldüğünü fark edince buna sasirdi. Anlayamiyordu. Daha saatler önce o masada zehirlenip ölmesini her seyden çok istiyordu. Simdi onun öldürölmesi fikri ona aci vermisti. Bir parçasi onun ölmesini istemiyormus; özellikle de bu sekilde. Firth tarafından öldürölmesini. Bir bıçakla.

“Anlamıyorum,” dedi Firth aglayarak. “Daha saatler önce o kadehle sen kendin onu öldürmeyi denedin. Bana minnettar olursun saniyordum.”

Onu sasirtan bir sekilde Gareth gerildi ve Firth'e bir tokat atti. “Sana bunu yapmani söylemedim,” dedi tükürürcesine. “Sana asla böyle bir sey yapmani söylemedim. Her yerin kan içinde. Isimiz bitti. Muhafizlari bizi yakalamasi sadece bir an meselesi.”

“Kimse görmedi,” dedi Firth. “Iki vardiya arasinda sizdim. Beni kimse görmedi.”

“Kullandigin silah nerede?”

“Orada birakmadim,” dedi Firth gururla. “Salak degilim.

Ondan kurtuldum.”

“Ne tür bir bıçak kullandın peki?” diye sordu Gareth. Aklında bu olayın yaratabileceği etkiler dönüyordu. Artık üzünlük değil endişe hissediyordu; bu salâgin bırakmış olabileceği ve izinin sürülebileceği bütün ayrıntıları kafasında canlandırmaya çalışıyordu.

“İzi sürülemeyen türden bir bıçak kullandım,” dedi Firth gururla. “Siradan ve isimsiz bir bıçaktı. Ahırda buldum. Onun gibi dört tane daha vardı. İzi sürülemez,” diye tekrarladi.

Gareth yıkıldı. “Kırmızı kabızalı, keskin tarafı kıvrık kısa bir kılıç mıydı?” Su atının yanındaki duvarda asılı olan?”

Firth onayladı. Tedirgindi.

Gareth öfkelendi.

“Seni aptal! O kılıcın izi sürülebilir!”

“Ama üzerinde hiç bir işaret yoktu!” diye karşı çıktı Firth. Korkmuştu ve sesi titriyordu.

“Keskin kısmında değil, ama kabzasında işaret var!” diye bağirdi Gareth. “Alt tarafında! Dikkatli bakmamışsın. Seni salak,” dedi Gareth. Sinirden köpürüyordu. “Altında atının amblemi işli. Kraliyet ailesini tanıyan herkes o kılıcın sahibinin ben olduğumu anlayabilir.”

Saskin saskin duran Firth’e baktı. Gareth onu öldürmek istiyordu.

“Peki kılıcı ne yaptın?” diye üstüne gitti Gareth. “Lütfen üzerinde olduğunu söyle. Yanında getirdiğini söyle. Lütfen.”

Firth yutkundu.

“Ondan dikkatlice kurtuldum. Kimse bulamaz.”

Gareth’in surati asildi.

“Tam olarak nerede?”

“Tas kanaldan kalenin kanalizasyonuna attim. Onlari da saatte bir toplayip nehre döküyorlar. Endiselenmeyin lordum, simdi çoktan nehrin dibini boylamistir.” Aniden kalenin zilleri çalmaya basladi ve Gareth kosup pencereden disari bakti. Panik halindeydi. Asagi baktiginda kaleyi çevreleyen kalabaligi ve karisikligi gördü. Çalan ziller tek bir anlama gelebilirdi: Firth yalan söylemiyordu. Babasini öldürmüstü. Buna zar zor inanabiliyordu.

Gareth vücudunun buz kestigini hissetti. Böyle bir kötülüğü harekete geçirdigine inanamiyordu. Ve en fenasi da, bunu Firth uygulamaya geçirmisti.

Kapi birden vurulmaya basladi ve içeri bir kaç kraliyet muhafizi girdi. Bir an için Gareth tutuklanacaklarini düşündü.

Ama onu sasirttilar ve karsisinda hazir olda durdular.

“Lordum, babanız bıçaklandi. Suikastçi hala etrafta olabilir. Güvenliginiz için odanizdan çıkmamanizi öneririz. Baba-niz agir bir yara almis.”

Son cümleyi duyugunda Gareth’in tüyleri diken diken oldu.

“Yaralanmis mi?” diye tekrarladi Gareth. Kelime bogazina yapiyor gibiydi. “Hala hayatta mi?”

“Evet lordum. Ve umuyoruz ki hayatta kalmaya devam edip bize bu haince isi kimin yaptigini söyleyecek.”

Muhafizlar kısa bir selam durup odadan aceleyle çıktilar ve

arkalarından kapiyi kapadilar.

Gareth öfkeyle doldu ve Firth'i omuzlarından tutup tas duvara itti. Firth korkmus bir sekilde ona bakiyordu. "Ne yaptin sen?" diye bagirdi Gareth. "Ikimizin de isi bitti!" "Ama... ama..." Firth kekeliyordu. "Öldüğüne emindim!" "Pek çok seyden eminsin sen," dedi Gareth, "ve hepsinde de yaniliyorsun!" Gareth'in aklina bir fikir geldi. "Su hançer," dedi. "Çok geç olmadan onu bulmalyiz." "Ama onu attim lordum," dedi Firth. "Simdi nehirdedir!" "Onu kanalizasyona atmissin. Bu nehirde oldugu anlamina gelmez." "Ama büyük ihtimalle öyledir!" dedi Firth. Gareth artık bu saçmaliga dayanamiyordu. Sinirle yanindan geçip odadan çıktı ama Firth pesine takildi. "Seninle geleceğim. Hançeri tam olarak nereye attigimi sana göstereceğim." Gareth koridorda durdu ve dönüp Firth'e bakti. Kan içindeydi ve muhafızların bunu fark etmemis olmasına sasirdi. Sansliydi. Ama simdi kendisine her zamankinden daha çok yük oluyordu. "Bunu sadece bir kez söyleyeceğim," dedi Gareth sinirle. "Hemen odama git, kiyafetlerini degistir ve eskilerini yak. Bütün kan izlerinden kurtul. Sonra da kaleyi terk et. Bu gece benden uzak dur. Beni anliyor musun?" Gareth Firth'i itti ve arkasini dönüp kosmaya basladi. Koridoru geçti, dönen merdiveni indi ve hizmetçilerin bölümüne girdi.

Sonunda bodrum kata gelip girdiginde hizmetçiler ona bakiyorlardi. Tencereleri ovuyor ve su isitiyorlardi. Koskoca firinlarda atesler yaniyordu ve lekeli önlükler giymis hizmetçiler ter içindeydi.

Odanin diger ucunda Gareth kanalizasyon kanallarından birinin sonunu gördü. İçi pislik doluydu ve kanaldan sürekli gelmeye de devam ediyordu.

Gareth en yakın hizmetçiye kostu ve kolunu tuttu.

“En son ne zaman degistirildi bu?” diye sordu Gareth.

“Daha bir kaç dakika önce nehre götürüldü lordum.”

Gareth döndü ve kosarak odadan çıktı. Koridorlari resmen uçarak geçiyordu. Merdivenleri çıktı ve disari çıktiginda serin gece havasi onu karsiladi.

Çimleri asip nehre dogru kosarken nefessiz kalmisti.

Nehre yaklasinca kiyiya yakın büyük bir agacin arkasina saklandi. İki hizmetçi koca bir kazani kaldirmis, içindekileri nehrin akintisina döküyorlardi.

Kazan tamamen ters dönüp içindekiler tamamen dökülene kadar bekledi. Hizmetçiler tekrar kaleye dönmeye basladilar.

Gareth simdi tatmin olmustu. Kimse kiliç falan bulmamisti. Hançer nehirdeydi ve açiga çıkmayacakti. Babasi bu gece ölürse katili bulunamayacakti çünkü kanit yoktu.

Yoksa var miydi?

Beşinci Bölüm

Arka geçitlerden babasının odasına giderlerken Reese’i Thor, onu da Krohn takip ediyordu. Reese onu tas duvarda sakli gizli bir kapidan geçirmis ve mesale tutarken dar bir alanda pek çok dönemeçten tek sıra halinde ilerlemislerdi. Dar bir merdivenden çıktiktan sonra baska bir geçide gelmislerdi. Her döndüklerinde karsilarina baska bir merdiven çikiyordu. Thor bu yolun ne kadar karisik olduguna hayret etti.

“Bu geçit kalenin içine yüzlerce yıl önce yapilmis,” diye açıkladi Reese yolda ilerlerken. “Üçüncü MacGil krali, yani babamin büyükbabasi tarafından yaptirilmis. Buna bir kusatmadan sonra bir kaçis yolu olarak ihtiyaç duyulmus. Ne kadar ironiktir ki o zamandan beri tekrar hiç kusatma altina alinmadik ve bu geçitler de yüzyillardir kullanilmadi. Her yerine tahta çakilmisti ve ben seneler önce burayi kesfettim. Zaman zaman burayi kullanmayi seviyorum. Kalenin içinde dolanmami ve kimsenin bundan haberi olmamasini sagliyor. Eskiden Gwen, ben ve Godfrey buranın içinde saklambaç oynardik. Tek kuralimiz vardi: Mesale kullanmak yasakti. Zifiri karanlikta oynardik ve bu korkutucu olurdu.”

Reese ezberden büyük bir ustalikla yolunu bulup ilerlerken Thor da ona ayak uydurmaya çalisiyordu.

“Bu kadar dönemeci nasıl hatırlıyorsun?” diye sordu Thor hayranlıkla.

“Bu kalede bir çocuksan yalnız büyüyorsun,” dedi Reese, “özellikle de senin dışında herkes yaslı ve sen Lejyon’a katılamayacak kadar gençsen. Yapacak başka bir şey yok ki. Buranın bütün deliklerini ve gizli yerlerini öğrenmeyi kendime görev edinmistim.”

Tekrar döndüler ve üç adım aşağı indiler. Sonra duvardaki alçak bir çatlaktan geçtiler ve uzun bir merdivenden indiler. Sonunda Reese onları üstü tozlu, mese ağacından yapılmış kalın bir kapının önüne getirdi. Kulagini koyup içeriği dinledi. Thor hemen arkasındaydı.

“Bu ne kapısı?” diye sordu Thor.

“Sessiz ol,” dedi Reese.

Thor sustu ve o da eğilip kulagini kapiya yaslayıp dinlemeye başladı. Krohn arkalarında durmuş onları izliyordu.

“Bu arka kapı babamın odasına açılıyor,” diye fısıldadı Reese. “İçeride onunla beraber kimin olduğunu anlamaya çalışıyorum.”

Thor heyecanlı bir biçimde kapının ardındaki boguk sesleri dinlemeye devam etti.

“Görünüşe göre oda agzına kadar dolu,” dedi Reese ve dönüp Thor’a manalı bir bakış attı.

“Bir fırtınanın içine gireceksin. Generalleri, konseyi, danışmanları, ailesi herkes içeride. Ve eminim hepsi sana temkinli yaklaşırlar, zira katilin sen olduğunu düşünüyorlar. Seni linç etmek isteyen bir kalabalığın içine girmissin gibi olacak ve babam da hala bu işin arkasında senin olduğunu düşünüyorsa işin biter. Bunu yapmak istedigine emin misin?”

Thor zar zor yutkundu. Bu tek sansiydi. Bogazi kurudu ve bunun hayatindaki dönüm noktalarından biri oldugunu düsündü. Simdi arkasini dönüp kaçmak kolay olurdu. Kral'ın Divanı'ndan uzakta bir yerde yasamaya devam edebilirdi. Ya da bu kapidan girip o gerzeklerle birlikte hayatının geri kalanini zindanda geçirebilirdi; hatta idam bile edilebilirdi.

Derin bir nefes alip kararini verdi. Seytanlariyla yüzlesmeliydi. Kaçamazdi.

Thor basini salladi. Agzini açsa fikrini degistirmekten korkuyordu.

Reese de onaylar bir biçimde basini salladi ve demir kulbu tutup kapiyi omzuyla itti.

Kapi açildiginda mesale isigi gözünü aldigindan Thor gözlerini kirpti. Kralin özel odasinin ortasinda duruyordu ve arkasinda Reese ve Krohn vardi.

İçeride en az 20 kisi vardi. Bazilari yataginda oturuyor, bazilari yani basinda duruyor, bazilari da dizleri üzerinde bekliyordu. Kralin etrafinda Argon'la beraber danismanlari ve generalleri vardi. Kraliçe, Kendrick, Godfrey ve Gwendolyn de oradaydi. Ölüm nöbetindelerdi ve Thor özel bir aile meselesini bölüyordu.

Thor'un ve Reese'in ani girişine sasiran bütün gözler onlara döndü. Thor gizli bir kapidan geçip birden odanın ortasinda belirmelerinin yarattigi saskinligin farkındaydi.

“İste bu!” diye bagirdi kalabaliktan biri. Nefretle Thor'u isaret ediyordu ve “krali zehirlemeye çalisan çocuk bu!” dedi.

Odanin her kösesinden çıkan muhafızlar üzerine geldi. Thor ne yapacağını bilmiyordu. Bir yanı kaçıp gitmek istiyordu ama bu kızgın kalabalıkla yüzleşmek istiyordu ve kralla konuşmak zorunda olduğunu biliyordu. Bu yüzden bir kaç muhafız onu yakalamak için hamle yaptığında buna kendini hazırladı. Krohn ise arkasında hirliyor, ona saldıranları uyariyordu.

Thor orada dururken içinde birden bir isinin yükseldigini, bir gücün geldigini hissetti; bir elini kaldirdi ve istemeden avucunu onlara dogru uzatip enerjisini onlara yöneltti.

Havada donmus gibi asili kaldiklarini görünce Thor sasirdi. Gücü içinde dolup tasiyordu ve onlari uzakta tutuyordu.

“Ne cüretle buraya girip büyü kullanirsin çocuk!” diye bagirdi Brom ve kılıcını çekti. “Kralimizi bir kere öldürmeye çalışman yetmedi mi?”

Brom kılıcı çekili halde Thor’a yaklasti; bu sırada Thor içinde daha önce hissetmediği kadar kuvvetli bir şey hissetti. Gözlerini kapadi ve odaklandı. Bir şekilde Brom’un kılıcı, şekli, ve metalindeki enerjiyi hissetti ve onlarla bir oldu. Akil gözüyle onu durdurmak istedi.

Brom gözlerini kocaman açmış ve olduğu yerde kalakalmisti. “Argon,” diye haykirdi Brom. “Bu büyüyü derhal durdur! Çocuğu durdur!”

Argon kalabalığın arasından siyrildi ve yavaşça kukuletasini indirdi. Thor’un gözlerinin içine bakti.

“Onu durdurmak için bir sebep göremiyorum,” dedi. “Buraya kimseye zarar vermek için gelmemis.”

“Sen aklını mı kaybettin? Neredeyse Kralımızı öldürüyordu.”

“Sen böyle zannediyorsun,” dedi Argon. “Benim gördüğüm bu değil.”

“Birakin onu,” diye derinden bir ses geldi.

MacGil doğrulurken herkes ona bakıyordu. Çok zayıf duruyordu. Belli ki konuşmak için büyük çaba sarf ediyordu.

“Çocuğu görmek istiyorum. Beni öldüren o değil. Katilimin suratını gördüm. Thor masum.”

Yavaşça diğerleri gardlarını indirdiler ve Thor da aklını gevsetti ve onları serbest bıraktı. Muhafızlar ihtiyatlı bir şekilde Thor’a bakıyorlardı ama geri çekildiler. Ona baska bir düzlem-den gelmiş gibi bakıyorlardı. Kılıçlarını kinlarına soktular.

“Onu görmek istiyorum,” dedi MacGil. “Ve yalnız konuşmak istiyorum. Çikin. Hepiniz.”

“Kralım,” dedi Brom. “Bunun gerçekten güvenli olduğuna emin misiniz? Yalnız kalmanız?”

“Thor’a kimse dokunmayacak,” dedi MacGil. “Simdi çikin. Hepiniz. Ailem de dahil.”

Ne yapacaklarını bilemeyip birbirine bakan kalabalığa sessizlik çöktü. Thor olayları sindirmeye çalışıyordu.

Kral’ın ailesi dahil herkes tek tek odadan çıktı. Krohn da Reese’i takip ediyordu. Demin bir sürü insanla dolu olan oda şimdi bombostu.

Kapı kapandı. Sessizliğin içinde sadece Thor ve Kral kalmışlardı. Buna zar zor inanabiliyordu. MacGil’i böyle soluk ve acı içinde görmek Thor’a tarifsiz bir acı veriyordu. Neden bilmiyor-

du ama içinden bir parça bu yatakta MacGil’le birlikte ölüyormuş gibi hissediyordu. Kralin iyi olmasını her şeyden çok diliyordu.

“Buraya gel oğlum,” dedi MacGil zayıfça. Sesi çatlak ve neredeyse fisilti gibi çıkıyordu.

Thor basını eğdi ve hemen kralin yanına gidip diz çöktü. Kral elini uzattı ve Thor elini öptü.

Thor kafasını kaldırdığında kralin gülümsediğini gördü. Thor ağlıyordu.

“Hükümdarım,” dedi Thor. Acele konuşuyordu “lütfen bana inanin. Sizi ben zehirlemedim. Bunu sadece rüyamda gördüm. Bilmediğim bir güç sayesinde. Sadece sizi uyarmak istemistim. Lütfen bana inanin -”

MacGil elini havaya kaldırdı ve Thor sustu.

“Senin hakkında yanılmışım,” dedi MacGil. “Senin olmadığını anlamam için başka bir insan tarafından öldürülmem gerekti. Sen sadece beni kurtarmaya çalışıyordun. Beni affet. Sen sadıktın. Belki de bana sadık tek kisisin.”

“Keske yanılsaydım,” dedi Thor. “Keske güvende olsaydınız. Keske rüyalarım hayal ürünü olsaydı ve hiç suikaste uğramasaydınız. Belki de yanılırım. Belki yaşamaya devam edersiniz.”

MacGil basını iki yana salladı.

“Zamanım geldi,” dedi Thor’a.

Thor yutkundu ve bunun doğru olmadığını umsa da içten içe doğru olduğunu biliyordu.

“Bu iğrenç saldırıyı kimin yaptığını biliyor musunuz lor-

dum?” Thor rüyayı gördüğünden beri aklına takılmış bu soruyu düşünüyordu. Krali kimin neden öldürmek isteyebileceğini anlayamıyordu.

“MacGil tavana bakti. Gözlerini bile zorlukla kirpiyordu.

“Suratini gördüm. Tanıdığım bir surat. Ama bir şekilde kim olduğunu bulamıyorum.”

Dönüp Thor’a bakti. “Artık fark etmez. Zamanım geldi. Nasıl ölmüş olursam olayım sonuç aynı. Simdi önemli olan,” dedi ve uzanıp Thor’un bileğini onu sasirtan bir güçle tuttu, “ben gittikten sonra ne olacağı. Krallığımız kralsız kalacak.”

MacGil Thor’a onun anlayamadığı bir kesinlikle bakıyordu. Thor MacGil’in ne dedığını anlamıyordu ya da kendisinden ne istediğini. Sormak istiyordu ama nefesi bile zorlukla aldığı görüyor ve sözünü kesmek istemiyordu.

“Argon senin hakkında haklıymış,” dedi bileğini gevseterek. “Senin kaderin benimkinden çok daha ihtisamli.”

“Thor bu sözleri duyunca vücudundan elektrik soku geçmiş gibi oldu. Kaderi mi? Kralinkinden daha ihtisamli? Kralın Argon’la Thor hakkında konuşması bile Thor için bir hayal gibiydi. Ve Argon’un ona benim kaderimin onunkinden daha ihtisamli olacağını söylemesi; bu ne demekti ki? Son anlarını yasayan kral yoksa delirmiş miydi?

“Seni seçmemin... aileme sokmamın bir sebebi var. Bu sebebin ne olduğunu biliyor musun?”

Thor hayır anlamında basını salladı ama bilmek istiyordu.

“Son anlarımda neden sadece senin burada kalmanı istediğimi

bilmiyor musun?”

Thor anlamaya çalisiyordu ama hiç bir fikri yoktu.

“Üzgünüm hükümdarım ama bilmiyorum.”

MacGil gülümsedi. Gözleri kapanmaya baslamisti. “Buradan uzakta büyük bir diyar var. Disdünya’nin ötesinde. Ejderhaların topraklarından bile ötede. Druidlerin topraklari. Annenin geldiği yer. Cevaplari orada aramalisin.”

MacGil gözlerini kocaman açip dikkatle Thor’un gözlerinin içine bakti.

“Kralligimizin kaderi buna bagli,” diye ekledi. “Sen digerleri gibi degilsin. Sen özelsin. Sen kim oldugunu anlayana kadar kralligimiz huzur bulmayacak.”

MacGil’in gözleri kapandi ve nefes almakta zorlaniyordu. Thor’un bilegini tutan eli iyice zayıflamisti ve Thor tekrar gözlerinin yasadigini hissetti. Aklinda kralin dedikleri dönüyordu ve bunlari mantikli bir çerçeveye oturtmaya çalisiyordu. Her şeyi dogru mu duymustu?

MacGil bir şey fisildamaya basladi ama o kadar sessizdi ki Thor zar zor duyabiliyordu. Thor egildi ve kulagini iyice kralin dudaklarına yaklastirdi.

Kral son bir çaba gösterip sunu söyledi:

“Intikamimi al.”

Sonra MacGil birden sertlesti. Bir kaç dakika oldugu gibi yatti ve sonra basi yan tarafa düstü. Gözleri açikti.

Ölmüstü.

“Hayir!” diye çiglik atti Thor.

Çıgligini muhafızlar duydu ve içeri girdiler. Thor arkasında bir kapının açıldığını ve içeri insan doldugunu duydu. Etrafında hareket olduğunun sadece kısmen farkındaydı. Çalan saray çanlarını bile belli belirsiz bir şekilde duyuyordu. Sakaklarının zonklamasi çanların çalisına denk geliyor gibiydi. Ama sonra oda dönmeye başladı, her şey karardı ve Thor yere yigilip bayıldı.

Altinci Bölüm

Gareth suratinda bir esinti hissetti ve basini yukari kaldirdi. Gözünden yaslari silip ilk yükselen günesin soluk isigina bakti. Hava daha yeni agariyordu ama yine de bu uzak yerde, Kolvian Kanyonu'nun ucunda yüzlerce insan toplanmistti. Kralin ailesi, arkadaslari ve saray erbabindan üst kademedeki kisiler cenazeye katilabilmeyi umuyorlardi. Hemen arkalarinda ise ordu bir set olusturmus, binlerce kisiden olusan kalabaligi yaklastirmiyordu. Onlarin suratlarindaki hüüzün de gerçektti. Babasi gerçekten seviliyordu.

Babasinin bedeni etrafinda öz ailesi bir yarim daire olusturmuslardi. Beden, yerdeki bir çukurun üzerinde iplerle tutulmus tahtalarin üzerinde duruyordu ve indirilmeyi bekliyordu. Argon sadece cenazelerde giydigi kirmizi cübbesiyle kalabaligin ön tarafinda duruyordu ve kukuletasi suratini görmeyi engelledigi için suratindaki ifade okunamiyordu. Gareth korku içinde Argon'un suratini görüp analiz etmeye çalışiyordu. Argon'un ne bildigini merak ediyordu. Babasini öldürdüğünü biliyor muydu? Biliyorsa digerlerine söyler miydi yoksa isleri kaderin eline mi birakirdi?

O sinir bozucu çocuk Thor'un suçlu olmadigi anlasilmisti ve bu Gareth için kötüydü; zindandayken Kral'i bıçaklayamayacağı ortadaydi. Ayrıca babasi herkese Thor'un suçsuz oldugunu söylemistti ki bu da sadece isleri daha da kötülestiriyordu. Bu

cinayeti en ufak ayrıntısına kadar araştırmak üzere bir konsey kurulmuştu. Beden toprağa verilmeye hazırlanırken Gareth'in kalbi çarpıntı yapıyordu; o da bedenle birlikte toprağa verilmek isterdi.

Izlerin takip edilip Firth'in bulunmasının sadece bir an meselesi olduğunu biliyordu ve bu olduğu zaman Gareth de onunla birlikte yargılanacaktı. Dikkati dağıtmak için çabuk hareket etmeliydi ve suçu bir baskasının üzerine atmalıydı. Gareth etrafındakilerin ondan süphelenip süphelenmediklerini merak etti. Büyük ihtimalle kuruntu yapıyordu çünkü etrafına baktığında kimsenin ona bakmadığını gördü. Kardeşleri Reese, Godfrey, Kendrick ve kız kardeşi Gwendolyn yanındaydı. Annesi de oradaydı ve yüzünden çok derin bir üzüntü okunabiliyordu; gerçekten de babasının ölümünden beri neredeyse hiç konuşmamıştı. Duyduğuna göre haberi aldığı anda annesine bir şey olmuş, bir çeşit felç. Suratinin yarısı donuktu; ağzını açtığında sözcükler normalde olduğundan daha yavaş dökülüyordu.

Kraliçenin arkasında Kral'ın konseyi duruyordu; baş general Brom ve Lejyon'un başı Kolk ön tarafta duruyorlardı; arkalarında babasının sayısız danışmanları vardı. Hepsi üzgün duruyordu ama Gareth buna inanmıyordu. Bu insanların, bütün konsey üyelerinin, danışmanların ve generallerin -ve arkalarındaki bütün soylular ve lordların- aslında umurlarında bile olmadığını biliyordu. Suratlarında hirsin izlerini okudu. Güç istemi. Babasının bedenine baktıkça tahta şimdi kimin geçeceğini

düşünüyorlardı.

Gareth de bunu düşünüyordu. Böyle bir suikastten sonra ne olacaktı? Eger temiz ve basit bir şekilde halledilmiş ve suç baskasına yüklenmiş olsaydı Gareth'in planı mükemmel bir şekilde işlerdi ve taht ona kalırdı. Sonuçta ilk mesru doğan çocuğu kendisiydi. Babası gücünü Gwendolyn'e devretmisti ama o sırada orada kardeşleri dışında kimse yoktu ve babasının bu dileği onaylanmamisti. Gareth konseyi tanıyor ve kanunu ne kadar ciddiye aldıklarını çok iyi biliyordu. Tasdik olmadan kız kardeşi tahta geçemezdi.

Böylece taht yine kendisine kalırdı. Yargı süreci düzgün işlediği sürece -ve Gareth bunun için elinden geleni yapacaktı- taht onun olurdu. Kanun buydu.

Tabi kardeşleri buna karsi çıkardı. Babalarıyla yaptıkları görüşmeyi hatırlatıp Gwendolyn'in tahta geçmesi gerektiğini söylerlerdi. Kendrick tahta kendisi oturmak istemezdi bunun için çok yumusak kalpliydi. Godfrey kayıtsızdı ve Reese de çok genç. Tek rakibi Gwendolyn'di. Ama Gareth iyimserdi: Konseyin Halka'yı yönetmesi için bir kadının tahta geçmesine sıcak bakacağını düşünmüyordu, özellikle de genç bir kızın. Ve kralın onayı olmadan Gwen'in hiç bir şansı yoktu.

Gareth'e göre tek rakibi Kendrick olabilirdi. Sonuçta bütün insanlar ve askerler Gareth'ten nefret ediyor, Kendrick'i seviyorlardı. Vaziyet buyken tahti Kendrick'e vermeye karar verebilirlerdi. Gareth güce çabucak sahip olup Kendrick'i ezmeliydi.

Gareth elinde bir aci hissetti ve kafasini egdiginde düğümlü ipin elini acittigini gördü. Babasini indirmeye baslamislardi. Kardeslerine baktiginda onların da kendisi gibi birer ip tuttugunu ve tahtayi indirmeye basladiklarini gördü. Geç kaldigi için ip birazcik kaçmisti ama diger eliyle uzanip tekrar kontrolü sagladi. Ne kadar garipti: Ölüyken bile babasini memnun edemiyordu.

Uzakta, kalede çanlar çaldi. Argon bir adım öne çikip bir elini havaya kaldirdi.

“Itso ominus domi ko resepia...”

Binlerce yildir atalari tarafından konusulan Halka’nin ka-yip dili. Kraliyet dili. Küçükken özel öğretmenleri tarafından zorla öğretilmistti ve saraydaki gücüne kavustugunda bu dili kullanacakti.

Argon birden durdu ve basini kaldirip Gareth’e bakti. Argon’un seffaf gözleri içine isledi ve tüyleri diken diken oldu. Gareth kizardi ve herkesin kendisine bakip bakmadigini düsündü. Bakiyorlarsa bile acaba bunun ne anlama geldigini biliyorlar miydi? Argon’un artik onun bu iste payi oldugunu bildigine emin oldu. Yine de Argon gizemliydi ve insanların kaderine müdahale etmezdi. Acaba bu sefer de sessiz kalacak miydi?

“Kral MacGil iyi bir kraldi, adil bir kral,” dedi Argon yavaşça. Sesi derindi ve baska bir dünyadan geliyormus gibi çikiyordu. “Atalarina onur ve gurur, kralligina da benzeri görülmemis zenginlik ve baris getirdi. Tanrilar diledi ve hayati elinden erken alindi. Ama arkasinda köklü ve zengin bir miras birakti. Buna

sahip çıkılmak simdi bizim görevimiz.”

Argon duraksadi.

“Halka kralligimiz bütün yönlerden ciddi tehditlerle karsi karsiya. Enerji kalkaniyla korunan Kanyonumuz’un ötesinde, bizi parçalamak isteyen vahsiler ve yaratiklar var. Halka’nin içinde, Yüksek Topraklarımız’in karsisinda bize zarar vermek isteyen bir klan var. Benzersiz bir zenginlik ve baris içinde yasiyoruz ama yine de sadece geçici bir süre için gvendedeyiz.

“Neden tanrilar iyi ve adil olan kralimizi en iyi aginda bizden kopardilar? Kaderi neden böyle öldürülmek oldu? Kaderin elinde hepimiz birer piyon, kuklayiz. Gücümüzün zirvesindeyken bile kendimizi topragin altinda bulabiliriz. Pesinde olmamiz gereken ne için ugrastigimiz degil; kim olmak için ugrastigimiz olmalidir.”

Argon basini ne egdi ve tabut inip yerine oturduğunda Gareth tekrar avuçlarının yandığını hissetti.

“HAYIR!” diye bir çiglik geldi. igligi atan Gwendolyn’di. Sanki kendini atmak istiyormus gibi çukurun dibine kadar kostu ama Reese pesinden kosup onu tuttu. Kendrick de yardim etmek için geldi.

Ama Gareth ona acimadi. Aksine, kendisini tehdit altinda hissetti. Gwendolyn topraga girmek istiyorsa, o bunu ayarlayabilirdi.

Evet, bu ayarlanabilirdi.

Kral MacGil’in cansiz bedeni topraga verilirken Thor sadece bir adim uzakliktaydi ve bu bölge onu çok etkilemisti. Kral

gömölmek için neredeyse bulutlara varan, krallığın en yüksek uçurumunun kenarını seçmişti. İlk yükselen güneş gökyüzüne tirmandıkça bulutlar turuncu, yeşil, sarı ve pembe renklere bürünmeye başlamışlardı. Ama sanki bütün krallık yas tutuyormuş gibi havada dalgılmayan bir sis vardı. Yani basında duran Krohn da ağılıyordu.

Thor gökyüzünden bir çiglık geldiğini duydu ve yukarı baktığında Ephistopheles'in üzerlerinde uçtuğunu gördü. Thor hala olayların etkisindeydi; son bir kaç günde olanlara, şimdi burada kralın ailesiyle beraber olup çok sevdiği bir adamın topraga verildiğine inanamıyordu. Hepsi birer rüya gibiydi. Ona gerçekten babalık yapmış olan adamı daha yeni tanımaya başlamıştı ve şimdi kendisinden koparıp alınmıştı. Thor Kral'ın son sözlerini unutamıyordu.

Sen diğerleri gibi değilsin. Sen özelsin. Sen kim olduğunu anlayana kadar krallığımız huzur bulmayacak. Bununla neyi kast etmişti? Thor kimdi? Nasıl olur da özel biri olurdu? Kral bunu nereden biliyordu? Krallığın kaderinin Thor'la alakası neydi? Yoksa delirmiş miydi?

Buradan uzakta büyük bir diyar var. Dis dünya'nın ötesinde. Ejderhaların topraklarından bile ötede. Druidlerin toprakları. Annenin geldiği yer. Cevapları orada aramalısin.

MacGil annesi hakkında nasıl bir şeyler biliyordu? Nerede yaşadığını nereden biliyordu? Annesinin ne gibi cevapları vardı? Thor sürekli annesini düşünüyordu. Şimdiye kadar hep ölmüş olduğunu düşünmüştü. Hayatta olabileceği düşüncesi Thor'u çok

heyecanlandirmisti. Onu bulmaya karar vermistti. Kim oldugunu ve neden özel oldugunu cevaplayabilecegini umuyordu.

Çanlar çalıp MacGil'in tabutu indirilmeye baslandiginda Thor kaderin ne kadar belirsiz bir sey oldugunu düsündü. Neden engelleyecek gücü olmamasina ragmen gelecegi, bu hasmetli adamin öldürüldüğünü görmüstü? Bir yandan bunlari görmemis olmayi, ne olacagini önceden görmemis olmayi diliyordu; digerleri gibi sadece izleyici olmus olmayi ve bir gün uyanip kralin ölmüs oldugunu öğrenmeyi. Simdi ise kendini olaylarin bir parçasıymis gibi hissediyordu. Sanki yapabilecegi baska bir sey varmis gibi kendini suçlu hissediyordu.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.